BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU
BIROU

ANUL XII. Seria II. — No. 418 | 3 LEI 4 PAGINI | C | Marți 9 Decembrie 1941

GAZETA SPORTURILOR

Birourile; Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 București | Telefoane: Direcția și Ad-ția 3.26.60, Secretariat . . 5.91.86, Tipografia . . . 3.26.60 | Prim Redactor N. Papagheorghe | ABONAMENTE 1 an . . . . . Lei 1000, 6 luni . . . . » 500 | Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938 Administrator Delegat: Al. Iliescu

RADU TANASE

Despre el și Hockeyul românesc. Amintiri duioase și proecte de viitor

Radu Tănase (al patrulea d'n fund) în echipa națională, anul trecut la Garmisch.

Până mai deunăzi priveam în calendar și nu-mi venea să cred! E adevărat oare că suntem în luna Decembrie? Fila calendarului era însă intransigentă! Vedeam destul de clar: 4 Decembrie! Bine, dar mă întrebam nedumerit altă dată în acest timp eram în p.i.i sezon sportiv de iarnă, cu matchuri de hockey, patinoare câte vrei, animație pe ghiață, proecte de turnee, etc., însă acum nu avem măcar un patinoar unde să se antreneze hockey-iștii.

Cum n'avem? mă întrebam singur, dar Oteteleșeanu...

RADU TANASE

Hm! Oteteleșeanu! A fost un vis frumos, dragul meu!

Nu se poate, se revolta eu-l din mine. Vorbe... insinuări. Oteteleșeanu e o tradiție în sporturile noastre de iarnă, nu poate dispare așa cu una cu două! Oteteleșeanu a fost și trebue să fie!

— Copilării, dragul meu! Se vede că n'ai mai fost de mult pe strada care-i poartă numele. Ai fi văzut că din elegantul patinoar n'a mai rămas decât amintirea.

Un reportaj de ACHILLE ALEX.

— Exclus — se contraria categoric acelaș eu — ceeace spui e o defăimare, o...

— Dar potolește-te, scumpule, — l-am întrerupt plictisit. De cât să ne pierdem timpul certându-ne, mai bine hai la fața locului să constatăm adevărul!

...Și iată-ne porniți braț la braț, eu și cu mine, spre patinoarul aducerilor aminte. Cotim pe după Sf. Ionică și iată-ne la fața locului.

O poartă încuiată, rece și neprimitoare ne stă la un moment dat în cale! Doar o tabelă cu inscripția „Cassa" ne mai reaminti că aci

A FOST ODATA UN PATINOAR...

care acum nu mai este. Ocolim gardul de prin împrejur și în fine printr'o spărtură ne putem convinge de adevăr. Adevărul e atât de trist, atât de dureros și în acelaș timp neașteptat, încât nu ne vine să credem. Deci ne-am gândit să lăsăm altuia sarcina de a vă spune acest adevăr!

Dar pe cine. Cine ar putea fi îndreptățit să vă facă să înțelegeți, că la Oteteleșeanu a fost odată... un patinoar.

Dar iată că l-am găsit. L-am găsit tot acolo unde mersesem și noi, unde venise probabil să-și adune amintirile.

Și interlocutorul nostru nu-i altcineva decât

Radu Tănase

cunoscutul jucător de hockey al H. C. Juventus-ului, internațional al reprezentativei naționale și unul din cei mai buni hockey-iști din țară.

— Dar ce-i cu tine, Răducule, pe aci? l-am întrebat eu nedumerit, văzându-l pe simpaticul hockeyst.

— A, ce să fie, am venit și eu să mă conving dacă într'adevăr din Oteteleșeanu n'a mai rămas decât numele! Vai dragă, ce sacrilegiu! Leagănul hockey-ului românesc, locul care iți reamintește atâtea lucruri frumoase, începuturile acestui tânăr dar consacrat sport — să fie lăsat să dispară cu una cu două.

Eu spun sincer, să dispun de bani mulți aș pune să se reconstituiască să poată fi din nou redat hockey-iștilor noștri.

Profit de starea nostalgică în care a căzut Radu, spre a-l face să ne povestească câte ceva din frumoasa și prodigioasa lui carieră.

„Apropos, Radule, dar i-a spune-mi tu câte ceva despre acest patinoar și despre începuturile carierii tale de hockey-st. Căci desigur aci trebue că ai pus patinele pentru prima oară.

— Nu dragă, nu aci, ci la Cișmigiu am început eu să practic hockey-ul. Nu exista pe atunci Oteteleșeanu și toți sportivii erau în păr pe ghiața Cișmigiului — poeticul nostru Cișmigiu — care vuia din zori și până în noapte de mulțimea elevilor și elevelor de școală, pasionați ai sportului cu patine, ce nu se mai săturau sburdând pe ghiața patinoarului.

Acolo, îmi aduc aminte, eram elev prin cl. V-VI la Liceul Lazăr și jucam în echipa T.C.R.-ului împreună cu Titinel Theodorescu, Dron, Cosma, etc.

„Copiii minune" cum eram numiți de spectatorii matchurilor de pe atunci, noi eram cheia echipei. Deci dacă aș fi întrebat care a fost debutul meu ca jucător de hockey ași răspunde desigur că am debutat pe ghiața Cișmigiului în echipa T.C.R. Nu-i vorbă că înainte mai jucasem în echipa liceului și într'un campionat interșcolar am reușit să câștigăm o frumoasă cupă, lucru care entuziasma foarte mult pe directorul nostru și pe elevi.

O CROSSA ȘI O... DESLEGARE!

Imi aduc aminte că „fuga" mea dela T.C.R. a avut urmări nectine. Conducătorii fostului meu club și-au revendicat drepturile asupra mea, în mod categoric.

Lucrurile tindeau să se agraveze, până la urmă însă Sp. Studențesc a oferit pentru mine... o crossă și lucrurile s'au aplanat, rămânând bun pentru noul club.

La Sp. Studențesc am avut parte de cele mai frumoase clipe ale ca-

(Continuare în pag. 3-a)

DINU CRISTEA S'A REVANȘAT STRALUCIT CAȘTIGAND CAMPIONATUL NAȚIONAL DE CROSS, CU UN MARE AVANS

Pe echipe, prima s'a clasat U. A. B. care păstrează astfel Cupa Cămărășescu

Incă dela orele 10, ultima reprezentație de atletism a anului se anunța strălucită. Pe afiș figurau Dinu Cristea, Tâlmaciu, Chicomban, Baboi, Mican, etc. Piesa, cum era și normal, a avut trei acte. La ora anunțată se ridică cortina. Decor superb. Pomi îmbrăcați în zâmbet alb, străluceau sub raze plăpânde de onoare. Și printre crengile lor, Moș Crăciun parcă picurase fulgi, dintr'o traistă de basm, rupă în fund.

Nu lipsea din Crăciunul penei lui Ionel Teodoreanu, decât glasul Manuelei, alb de ninsoare- pogorît din zarea fără capăt, la marginea Silvestrelor.

Piesa a început anonim. Cu aceleași replici vechi, cu aceleași formule banalizate. Nimic nu trăda succesul de mai târziu, succesul ultimului act.

In pauză glasurile spectatorilor prind aripi. Se încing discuții, se controlează cronometre, se fac pronosticuri. Și ca în ori și care pauză, bufetul e eroul principal.

Ciudată piesă. Actul al II-lea se petrece departe, cu spectatori dealungul

Echipa învingătoare a U. A. B.-ului.

Se trage cortina încet, lăsând în lumea de dincolo de ea, basmul fuliglor de zăpadă pus de Moș Crăciun, pe fruntea tinereții biruitoare.

DINU CRISTEA

străzilor, cu decor ce se schimbă rapid. Scena se mută când pe malul lacului Băneasa, când peste câmpuri cu bolovani înghețați și mai departe, tot mai departe peste drum de fier, la margine de București.

Și totuși, actul acesta e splendid. Actorii se întrec între ei, iar figurația a dispărut cu totul. Toți sunt eroi principali, toți luptă cu gând de frumos în suflet. Și ce dacă unul e mai la urmă.

Trece prin acelaș decor, schimbă aceiaș replică și culege aceleași aplauze ale unui public rămas în sală să aștepte nu pe câștigător ci pe biruitori.

Insfârșit, ultimul act. Sosesc unul după altul, în pas vioiu, cu ochii plin de avânt. Decorul primului act. Cu aceiași pomi plini de nea, cu acelaș soare sfios de iarnă și tot fără glasul Manuelei deasupra zâmbetelor albe.

U. A. B. campion național

Acuma, câteva comentarii, nume și cifre. Al 23-lea cro național a însemnat o plăcută surpriză pentru cei ce se obișnuiseră cu uniforme întreceri duminicale. De data aceasta a fost ceva mai mult. Concurenți destui- 34.

Dar numai nume selecționate, numai concurenți cu trecut și mai ales cu viitor. A apărut, însfârșit, Dinu Cristea. Și a câștigat.

Uitând câteva minute că poarta în spate destui ani și destule zile fără antrenament, a fugit cum numai el știe să fugă: și a ieșit tot primul.

In urmă, ca mărgelele pe ață, s'au înșirat când unul dela U. A. B., când unul dela Stadiul Român.

Lupta a fost mai mult decât frumoasă. De altfel, chiar clasamentul vă poate confirma acest lucru. Iar victoria nu s'a putut cunoaște decât pe ultimii metri, la sprintul final când Baboi reușește să întreacă pe Dumitru Gheorghe. Fără acest desnodământ, Stadiul Român ar fi putut să se numească clubul campion la cross pe anul 1941.

Așa însă, rămâne pe altă dată.

De remarcat că Dinu Cristea a condus din cap în cap, nefiind amenințat nici un moment. Astfel că termină cursa cu un avantaj de câteva sute de metri. O splină bucuclașe îl forțează pe Tâlmaciu să abandoneze. Și ca să nu rămână singurul viforist în cursă, Dinescu abandonează și el. Se spune că

(Continuare în pag. 4-a)

Filotti (Fr. Româno) declinat o tentantă ofertă

In cercurile sportive brăilene se vorbește în ultimul timp cu insistență despre o tentantă ofertă pe care ar fi primit-o cunoscutul footbalist Filotti din partea unei grupări bucureștene. Intrebat de noi Filotti ne-a confirmat știrea, comunicându-ne în acelaș timp că nu poate da curs ofertei fiind elev în ultimul an la liceul din localitate.

Sportivi eroi

Un boxeur decorat post-mortem

S'au reîntors eroii...

Și cu ei, de pe frontul de est, au venit alături de știrile vitejiei românești, veștile triste.

Am aflat astfel despre moartea unui alt boxeur. Ne-a spus-o cunoscutul oficial d. Mihail Drăgoi, care, în viața militară, e ofițer într'un regiment de vânători de gardă.

FLOREA ȚUCA, fostul elev al grupării «Tirul», se afla ca soldat în acel regiment. La Tulnic, în Ucraina, șase oameni — o adevărată echipă de sacrificiu — s'au oferit să arunce în aer o cazemată a păgânilor. Printre ei, Țucă Florea. Au pornit prin vifor de șrapnele și și-au îndeplinit misiunea, ușurând astfel acțiunea unității lor.

Inapoi însă, n'au mai venit. Gloanțele dușmane le seceraseră viețele tinere...

Fapta celor șase eroi a fost citată pe ordin de zi, iar Mareșalul i-a decorat post-morten cu «Bărbăție și Credință».

In cartea sportivilor eroi, zece litere au încrustat un nume nou: FLOREA ȚUCA.

Rezultatele reuniunei dela „Eintracht"

Nicolae Tinichez a terminat la egalitate cu Costel Stănescu

Invitarea României la campionatele europene de box dela Breslau și decizia F. R. L. A. de a se organiza în acest an campionatele regionale amatoare, a dat un puls nou boxului nostru.

Ne-a făcut această impresie, publicul acela ce populase, ieri, până la refuz sala «Eintracht»; însuflețirea cu care, dornici de afirmare, boxau amatorii programați și mulțumirea maeștrilor cărora, ne-au declarat-o toții, li s'au repopulat, în ultimele zile, sălile de antrenament.

— Reuniunea de ieri, admirabil prolog al marilor manifestații pugilistice din acest sezon, a cucerit un succes nesperat. O sală admirabilă — unde probabil că vor avea loc și campionatele regionale — și respectarea programului anunțat, a impresionat plăcut publicul asistent.

Pentru aceasta, gruparea A. C. T. și harnicul maestru George Georgescu, merită toate laudele.

Intâlnirea dintre Tinichez și Stănescu a corespuns așteptărilor, fiind extrem de disputat dela primul și până la ultimul gong. Ii reproșam totuși lui Tinichez faptul că e cam dezordonat în acțiuni. Apoi, dacă ar fi forțat alura, pe ultima parte a disputei, și-ar fi luat o binemeritată revanșă asupra fostului său învingător.

Stănescu a fost mai precis în acțiuni, dar n'a lovit atât de puternic, pe cât a lovit Tinichez.

Programul amator a plăcut deasemenea. Remarcăm rezistența neașteptată pe care «acetistul» Maxim a opus-o consacratului Lăzăreanu. Ne-a mai plăcut matchurile Popa—Sava și Teodorescu—Stamate.

Un debut remarcabil și-a făcut «acetistul» Dogaru Vasile, pe care am vrea să-l vedem boxând în campionatele regionale.

Pe tot parcursul celor 6 reprize — cât măsoară matchul — se întrec pe rând în cursa punctelor de pe buletinele de punctaj, pentrura la sfârșit să-și împartă frățește aplauzele publicului.

Cu adevărat, decizia de match nul a mulțumit toată lumea.

Desfășurarea matchurilor

Reuniunea se deschide prin întâlnirea dintre GRIGORE BORȘ (J. C.) și DOGARU VASILE (A C T). Ultimul câștigă prin oprire în ultima repriză, pentru inferioritatea adversarului.

Arbitru: Zamfir Popazu.

Matchul următor prilejuește lui GHEORGHE PETRESCU (J. C.) o victorie la puncte asupra lui GUȚA PETRE (ACT). Gongul de sfârșit al primei reprize l-a găsit pe învins la podea.

Arbitru Mihail Fulea.

După trei reprize disputate cu multă dârzenie, CRISTACHE TEODORESCU (Tir) și STAMATE ION (ACT) termină la egalitate.

Arbitru Costin Păun_Pykomar.

Tot la egalitate se termină și matchul dintre DUMITRU POPA (Tir) și SAVA ION (ACT).

Arbitru: Gheorghe Preda.

Ultimul match amator opune pe CONSTANTIN MAXIM (ACT) lui CONST. LAZAREANU (Turda).

Ultimul câștigă la puncte.

Arbitru: Toma Panaitescu.

Campionul național GHEORGHE GEORGESCU face o aplaudată demonstratte de box, în compania amatorului MARIN DOBRESCU și a profesionistului GHEORGHE BIDRINSCHI.

NICULAE TINICHEZ ȘI COSTEL STANESCU TERMINA LA EGALITATE

Matchul vedetă aduce în ring profesioniștii Nicolae Tinichez (58.500 kg.) și Costel Stănescu (58.800 kg.).

Ca director de luptă funcționează d. Ion Firu.

Venus și-a alcătuit lotul jucătorilor ce vor evolua în campionat

Deschiderea Patinoarului Venus aduce după sine reluarea activității de hockey.

In a doua decadă a lunii Decembrie va începe activitatea oficială disputându-se campionatul regional.

Apoi cele mai bune formații vor juca între ele pentru desemnarea campionului național.

Pentru aceasta trebue să învingă pe Juventus, adversarul de totdeauna al grupării din Buzești.

Efectviul d'n care se va recruta formația negrilor este următorul:

Portari: Harteh, Stan Mihai.

Fundași: Florică Marinescu, Gică Buia, Tomovici.

Inaintași: Fl. Popescu, BAZU CANTACUZINO, Dedé Cosman, Andrei Bărbulescu, Titinel Teodorescu, Vulcănescu, Hansi Dlugosch, Sergiu Pascu etc,

RENE BERTHAUD

O figură reprezentativă a atletismului francez

Un reportaj de: Raymond Venker

Patru nume s'au impus în actualul sezon atletic din Franța: Valmy, Pujanoz, Hansenne și Berthand.

René Berthand, deși deține recordurile lyoneze pe 500 m., 800 m. 1005 m., 1500 m. și 2000, deși a reușit cele mai bune performanțe franceze ale anului acesta pe 1000 m. cu 2'27" și pe 1500 m., cu 3'56" și 6/10, totuși la prima vedere, pare cel mai puțin înzestrat pentru atletism dintre cei patru de mai sus.

Cu toate succesele sale, cu toată victoria sa răsunătoare obținută asupra lui Hansnne la Paris, cu toată părereae lui Jules Ladoumegué care îl consideră superior campionului Franței pe 800 m., René Berthaud rămâne acelaș băiat modest, simpatic și puțin timid pe care Lyonezii l'au văzut debutând în anul 1934.

Invingător la 7 ani

Dacă René Berthaud a devenit astăzi un adevărat campion, aceasta se datorește în mare parte tatălui său, care i-a impus, de mic copil, să facă educație fizică, — dar și faptului că a urmat, cu o perseverență demnă de laudă, excelentele sfaturi pe care i le dădeau cei competenți.

Aceest nou as al demi-fondului francez, născut la 20 Iulie 1917 la Bourguebus, în Calvados și-a arătat primele înclinații pentru alergări. cu ocazia unui mic concurs pe care l-a organizat tatăl său (fost campion ciclist) în reședința departamentului Aisne.

René avea pe atunci 7 ani, dar a reușit să învingă băeți mai în vârstă.

Faptul acesta l-a hotărât pe d. Berthaud să-l lase pe René în sport, adică «să bată mingea» și din când în când să facă puțin atletism.

EDUCAȚIE FIZICA PRIN CORESPONDENȚA

— Nu poți practica sportul dacă nu ai o constituție solidă, o muschilatură desvoltată și o cavitate toracică mare, susține d. Berthaud.

Așa dar, el și-a deprins fiul să facă în fiecare zi exerciții de educație fizică. Și astăzi, chiar, René, îndată ce se scoală, face o jumătate de oră de exerciții pe care le termină cu puțin «footing» pe câmpia și prin pădurea care înconjoară proprietatea părinților săi, la Chapoly.

Datorită acestei educații Berthaud și-a format, pe lângă o suplete surprinzătoare și un fuleu foarte armonios și lung.

La liceul din Laon, profesorul său de ducație fizică îl sfătuește. la rându-i să facă atletism și René i-a urmat sfatul.

Mai târziu, d. Berthand—tatăl fiind mutat la Lyon, René vine și

RENE BERTHAND

el aici și urmează cursul de educație fizică al cunoscutului profesor lyonez, Sandoz.

Berthand—tatăl, care devenise între timp cronometror al «Ligii lyoneze de atletism» îl întâlnește, într'o zi, pe carele specialist în atletism, Maurice Baquet și îi vorbește despre fiul său... M. Baquet se oferă să-i dea sfaturi.

— Dacă René o să-mi scrie din când în când, să mă întrebe unele lucruri, spuse Baquet, am să-i răspund.

Și, astfel, Berthand a început să urmeze cursul de educație fizică și atletism prin corespondență...

IMPOTRIVA LUI LADOUMEGUE ȘI GUILLEMOT DOUA SUCCESE

In 1935, adică după mai puțin de un sefon de practică, Berthand, pe care-l antrenase Chuard, managerul lui «Lou», bătea într'o cursă de 1500 m. cu hadincap pe americanul Wright care îi dăduse 120 m. Aceasta a fost prima lui victorie.

Pe urmă, natural a avut și alte succese mai puțin semnificative; apoi a trebuit să plece la Grenoble pentru serviciul militar.

Tânărul René n'a încetat, totuși, să progreseze și, în 1938, cu ocazia campionatului Franței, termină al doilea, imediat după Normand, în cursa de 1500 m. Apoi a venit primul său match internațional, Fran-

(Continuare în pag. 4-a)

Amatorul Victor Dumitru nu mai trece la profesionism

Printre cererile de trecere la profesionism, înaintate în ultimul timp la F. R. L. A., se află și cea a amatorului *Victor Dumitru (Tir)*

Deoarece, între timp, F. R. L. A. a hotărît organizarea campionatelor amatoare, elevul maestrului Panaitescu și-a retras cererea, ținând să participe la aceste campionate.

Duminecă se dispută a treia ediție din „Cupa Capitalei"

Duminecă 14 Decembrie se va desfășura în sala mare a A.C.T.-ului d'n str. Dionisie No 60 (Eintracht), a treia ediție a «Cupei Capitalei» la ping-pong.